

Meditatie vespers Christus Koning

zondag 26 november 2017 – Dominicuskerk Utrecht – lezing: Ezechiël 34,11-17

Mensen van God,

Profeten in de Bijbel blinken meestal uit
in grootse vergezichten op de toekomst
en vlammeende woorden over het heden.
De woorden die we zojuist van Ezechiël hoorden
wijken daarvan voor een flink deel nogal af.
Hij schetst een lieflijk, haast pastoraal beeld,
van een goede herder,
iemand die echt zorgt,
die aandacht heeft voor wie hem is toevertrouwd.
Je zou het al te romantisch kunnen vinden,
meer iets voor onder de kerstboom
dan aan het eind van het kerkelijk jaar.

En toch horen we in de evangeliën niet voor niets
dat koningen juist als herders moeten zijn,
dat zij dienen te dienen, en niet te overheersen!

Met bijvoorbeeld het aftreden van president Mugabe in Zimbabwe voor ogen,
met het zien van de vreugde na zoveel zware jaren in een beproefd land,
valt het volgens mij wel mee met de zachte kant
van herders zoals we die ons graag voorstellen.
Echte herders houden hun schapen weg bij gevaar,
zetten zich met huid en haar voor hen in.
Niets van dit al klopte meer bij deze dictator geworden man.

In de verzen voorafgaand aan de Schriftwoorden van vandaag
laat Ezechiël geen spaan heel van slechte herders.
In de ene na de andere zin nagelt hij hen aan de schandpaal.
Een passage die je doet beseffen hoe krachtig woorden kunnen zijn!

Bij hoop over goede herders hoort het weten van
en de herinnering aan slechte herders.
Als het in de Bijbel over goede of kwade zaken gaat,
is het altijd spannend om te zien wat eraan vooraf ging
en wat erop volgt.
Juist dat maakt de Bijbel zo'n rijk boek!

Zullen er goede herders komen in Zimbabwe en elders?
Zal er redding dagen voor zoveel mensen op onze wereld?
Mogen zulke vragen in ons gaan leven in de Advent,
op weg naar de komst van onze Redder en Heiland.
Zo moge het zijn!